

Publicerad 2008-09-19 16:58 av La Amistad

Längtan efter frihet är en nåd och en obotlig sjukdom

La Amistad

Melankoliska toner faller som svarta änglar
från den där vidöppna cellen på Blekingegatan 11

i utkanten av den imaginära staden
ylar genetikens vargar mot en besatt måne
i en främmande natt
i en främmande tid
långt innan den förlorade revoltens kolonialregattor
ankrat i mina koloniserade vener

blodet brinner i synapsernas
uttorkade delta
mitt kött andas eld
och älskling
nu ligger jag här
under himmelns ockupation
med en enkelbiljett
med glittrande galaxer
och längtan efter hemkomst mellan dina oändliga ben

nere vid det blygråa havet står
det gamla trädet med sina brinnande armar
sträckta mot en sol i dimhöljd exil

och det vi vill nå
finns alltid precis utanför vår räckvidd
innanför vår realitets exorcism

du måste rättfärdiga ditt namn
din tid
jag dricker ideal
och så länge jag minns har det marscherat
ockuperande Conquistador arméer
längs mitt hjärtas utforskade kontinenter
och den här törsten efter frihet och oändliga vidder
är som en Akilleshäl
om man vill få plats i den nya världens kapprustningstyranni

jag känner en gammal, sårad kvinna som bor
i ett skjul i en nedpissad gränd
en gång var hon ett barn som hade drömmar som vi
men hennes hjärta dog
i den blodiga kampen för att slippa bli fri

älskling
jag behöver flykten
för att känna mitt hem
och en förgiftad, hemlös natt
vandrade jag tio mil utan
pengar, skor eller framtid

älskling
allting dör
men alla får inte leva
och jag minns så tydligt
den där vingklippta duvan
blickande upp mot sin flock

och

på andra sidan den här döende horisonten
sitter en fängslad pojke på ett tak och
ber himmeln om att få sväva fritt
och äntligen komma hem

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren La Amistad med Poeter.se id #24858 innehar upphovsrätten